

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2019. szeptember 20.*

„Dömping – (EU) 2017/1146 végrehajtási rendelet – A Kínából származó, a Jinan Meide Castings Co., Ltd által gyártott menetelt temperöntvény csőszerelvények és -illesztések behozatala – Végleges dömpingellenes vám – Az eljárás folytatása a 430/2013/EU végrehajtási rendelet részleges megsemmisítését követően – Az 1225/2009/EK rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja, (10) és (11) bekezdése (jelenleg az (EU) 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja, (10) és (11) bekezdése) – Rendes érték – Tisztességes összehasonlítás – Meg nem feleltethető terméktípusok – Az 1225/2009 rendelet 3. cikkének (1)–(3) bekezdése és 9. cikkének (4) és (5) bekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 3. cikkének (1)–(3) bekezdése és 9. cikkének (4) és (5) bekezdése) – Kármegállapítás”

A T-650/17. sz. ügyben,

a **Jinan Meide Casting Co. Ltd** (székhelye: Jinan [Kína], képviselik: R. Antonini és B. Maniatis ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: J.-F. Brakeland, M. França és N. Kuplewatzky, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Kínai Népköztársaságból származó, a Jinan Meide Castings Co., Ltd által gyártott menetelt temperöntvény csőszerelvények és -illesztések behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről szóló, 2017. június 28-i (EU) 2017/1146 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2017. L 166., 23. o.) megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök (előadó), I. Labucka és I. Ulloa Rubio bírák,

hivatalvezető: S. Bukšek Tomac tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2019. március 7-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítélet¹

I. A jogvita előzményei

- 1 A felperes, a Jinan Meide Casting Co. Ltd Kínában székhellyel rendelkező társaság, amely menetelt temperöntvény csőszerelvényeket és -illesztéseket gyárt a belső piacra, valamint exportra.

A. A jogvita előzményei a T-424/13. sz. ügyben

- 2 A Törvényszék által a 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítéletben (T-424/13, EU:T:2016:378) elbírált jogvitának az ezen ítélet 1–51. pontjában kifejtett előzményei a következőképpen foglalhatók össze.
- 3 2012. február 16-án az Európai Bizottság a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína), Thaiföldről és Indonéziából származó menetelt temperöntvény csőszerelvények és -illesztések behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítést tett közzé (HL 2012. C 44., 33. o.).
- 4 A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2011. január 1. és 2011. december 31. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2008-tól a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra vonatkozott.
- 5 A Kínából származó export tekintetében a Bizottság kiválasztott egy három exportáló gyártóból álló mintát, amely az együttműködő társaságok által exportált mennyiség 88%-át képviselték. A felperes e minta részét képezte.
- 6 A Bizottság ez három exportáló gyártó esetében megtagadta az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.; a továbbiakban: alaprendelet) 2. cikke (7) bekezdésének b) pontjában (jelenleg az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2016. L 176., 21. o.] 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja) meghatározott piacgazdasági feltételek alapján működő vállalokozási jogállás megadását. Ezzel szemben az 1225/2009 rendelet 9. cikke (5) bekezdésének második albekezdése (jelenleg a 2016/1036 rendelet 9. cikke (5) bekezdésének második albekezdése) alapján biztosította számukra a dömpingkülönbségük egyéni elbírálását.
- 7 A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a rendes érték meghatározása céljából az 1225/2009 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja (jelenleg a 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja) értelmében piacgazdasággal rendelkező harmadik országgént Indiát kell kiválasztania. Egyetlen indiai gyártó (a továbbiakban: az analóg országbeli gyártója) járult hozzá a rendes érték meghatározásához szükséges adatok közléséhez.
- 8 A Bizottság 2012. november 14-én elfogadta a Kínai Népköztársaságból és Thaiföldről származó menetelt temperöntvény csőszerelvények és -illesztések behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1071/2012/EU rendeletet (HL 2012. L 318., 10. o.; a továbbiakban: ideiglenes rendelet).

¹ A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

- 9 Az Európai Unió Tanácsa 2013. május 13-án elfogadta a Kínai Népköztársaságból és Thaiföldről származó menetelt temperöntvény csőszerelvények és illesztések behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint Indonézia tekintetében az eljárás megszüntetéséről szóló 430/2013/EU végrehajtási rendeletet (HL 2013. L 2013., 129. o.).
- 10 A 430/2013 végrehajtási rendelet 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezett:
„Végleges dömpingellenes vámot kell kivetni a jelenleg az ex 7307 19 10 KN-kód (7307 19 10 10 TARIC-kód) alá tartozó, a Kínai Népköztársaságból és Thaiföldről származó menetelt temperöntvény csőszerelvények és -illesztések (kivéve az ISO DIN-13 szerinti métermenettel rendelkező vágógyűrűs szerelvénytestek és a kerek, menetes, fedél nélküli temperöntvény elágazó dobozok) behozatalára.”
- 11 A 430/2013 végrehajtási rendelet 1. cikkének (2) bekezdése a felperes exportja vonatkozásában azt írta elő, hogy a vámfizetés előtti, nettó, európai uniós határparitáson számított árra alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtétel az említett termék tekintetében 40,8%.

B. A T-424/13. sz. ügyben benyújtott kereset

- 12 A Törvényszék Hivatalához 2013. augusztus 7-én benyújtott keresetlevelével a felperes keresetet indított (a továbbiakban: eredeti kereset), amely a 430/2013 végrehajtási rendelet rá vonatkozó részének megsemmisítésére irányult (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 52. pont).
- 13 Az eredeti kereset öt jogalapon alapult (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. pont).
- 14 Az első jogalapot a védelemhez való jogának, valamint az 1225/2009 rendelet számos rendelkezésének az uniós intézmények általi megsértésére alapította, mivel ezek az intézmények megtagadták a rendes érték meghatározása szempontjából releváns információknak a felperes részre történő hozzáférhetővé tételét. Az első jogalap keretében a felperes három kifogást hozott fel. Így különösen az első kifogásban azt róttta fel az uniós intézményeknek, hogy megtagadták a rendes érték kiszámításának a felperes részére való hozzáférhetővé tételét azt követően, hogy a felperes engedélyt kapott az analóg ország gyártójától az e számítások alapjául szolgáló adatok megismerésére (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. pont).
- 15 A második jogalap elsődlegesen nyilvánvaló mérlegelési hibákon és téves jogalkalmazáson alapult – mivel az intézmények elutasították a rendes értéknek a nyersanyagok és a termelékenység alapján való kiigazítása iránt a felperes által előterjesztett kérelmeket –, másodlagosan pedig az indokolási kötelezettség megsértésén (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. pont). A harmadik jogalap nyilvánvaló mérlegelési hibákon és téves jogalkalmazáson, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésén alapult, mivel az intézmények a meg nem feleltethető termékek rendes értékének meghatározása során észszerűtlen módszert követtek (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. pont). A negyedik jogalap a lényeges eljárási szabályok megsértésén alapult, mivel a Bizottság késedelmesen közölte a piaccgazdasági feltételek alapján működő vállalkozási jogállásra vonatkozó megállapításokat (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. pont). Az ötödik jogalap ténybeli hibákon és nyilvánvaló mérlegelési hibákon alapul, valamint az 1225/2009 rendelet megsértésén, mivel az uniós gazdasági ágazatot ért kár meghatározása téves adatokon alapult a Kínából származó dömpingelt behozatal mennyiségét illetően (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. pont).

- 16 A 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítéletben (T-424/13, EU:T:2016:378) a Törvényszék elutasította a negyedik jogalapot (az ítélet 59–89. pontja), valamint az első jogalap keretében felhozott második és harmadik kifogást (az ítélet 108–127. pontja).
- 17 Ezzel szemben a Törvényszék helyt adott az első jogalap keretében felhozott első kifogásnak (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 128–221. pont). A Törvényszék ebből azt a következtetést vonta le, hogy a 430/2013 végrehajtási rendeletet meg kell semmisíteni, anélkül hogy meg kellene vizsgálni az eredeti kereset második, harmadik és ötödik jogalapját (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 221. pont).
- 18 A 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet (T-424/13, EU:T:2016:378) rendelkező részének 1. pontjában a Törvényszék kimondta:

„A Törvényszék megsemmisíti a Kínai Népköztársaságból és Thaiföldről származó menetelt temperöntvény csőszerelvények és illesztések behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint Indonézia tekintetében az eljárás megszüntetéséről szóló, 2013. május 13-i 430/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletet a Jinan Meide Casting Co. Ltd-re vonatkozó részében.”

C. A jogvitának a T-424/13. sz., Jinan Meide Casting kontra Tanács ügyben 2016. június 30-án hozott ítéletet követő előzményei

- 19 2016. október 28-án a Bizottság közzétette a 430/2013 végrehajtási rendeletet érintő (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítéletre [T-424/13, EU:T:2016:378]) vonatkozó értesítést (HL 2016. C 398., 57. o.; a továbbiakban: 2016. október 28-i értesítés).
- 20 A 2016. október 28-i értesítés harmadik preambulumbekzdésében a Bizottság rámutatott, hogy az EUMSZ 266. cikkel összhangban, az exportáló gyártóra vonatkozó konkrét körülményekre tekintettel újból meg kell vizsgálni az érintett exportáló gyártónak az analóg országbeli gyártó bizalmas adatait felhasználó rendesérték-számítás hozzáférhetővé tétele iránti kérelmét.
- 21 A 2016. október 28-i értesítés negyedik preambulumbekzdésében a Bizottság megjegyezte, hogy a 430/2013 végrehajtási rendelet megsemmisítése az adminisztratív eljárás egyik, méghozzá azon lépését érinti, amikor információkat tesznek hozzáférhetővé az exportáló gyártó számára. Ennélfogva úgy ítélte meg, hogy a 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítéletnek (T-424/13, EU:T:2016:378) való megfelelés kapcsán a Bizottságnak lehetősége van arra, hogy az eljárás azon szempontjait korrigálja, amelyek a megsemmisítéshez vezettek, ugyanakkor változatlanul hagyja az ítélet által nem érintett részeket, és hogy továbbra is érvényben maradnak tehát a 430/2013 végrehajtási rendelet azon megállapításai, amelyeket a kitűzött határidőn belül nem támadtak meg, vagy amelyeket megtámadtak ugyan, de amelyekre vonatkozóan a Törvényszék ítéletében a kérelmet elutasította vagy nem vizsgálta, így az nem vezetett a 430/2013 végrehajtási rendelet megsemmisítéséhez.
- 22 A 2016. október 28-i értesítés ötödik és hatodik preambulumbekzdésében a Bizottság rámutatott arra, hogy a fentiekre tekintettel a újból megindítja a 430/2013 végrehajtási rendelet elfogadásához vezető, a Kínai Népköztársaságból származó temperöntvény csőszerelvények behozatalára vonatkozó dömpingellenes vizsgálatot az érintett exportáló gyártóra vonatkozó részében, és ezen értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételével attól a ponttól folytatja ezt a vizsgálatot, ahol a szabálytalanság bekövetkezett, és hogy az eljárás ezen újbóli megindítása a Törvényszék ítéletének a felperes tekintetében történő végrehajtására korlátozódik.

- 23 A Bizottság a dömpingkülönbözet számításának egymást követően több változatát is közölte a felperessel, valamint közölte az e számításra vonatkozó különböző dokumentumokat és az analóg ország gyártója által megküldött adatokat is (a 2016. december 23-i, január 31-i, február 14-i és 2017. április 12-i levelek, valamint a 2017. április 21-i és május 29-i elektronikus levelek).
- 24 A felperes a 2017. január 19-i és május 2-i levélben terjesztett elő észrevételeket.
- 25 2017. március 8-án a Bizottság meghallgatta a felperest és az érintett termék két importőrét, továbbá – 2017. március 15-én és április 25-én – még két alkalommal meghallgatta a felperest.
- 26 2017. június 28-án a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó, a Jinan Meide Castings Co., Ltd által gyártott menetelt temperöntvény csőszerelvények és -illesztések behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről szóló (EU) 2017/1146 végrehajtási rendeletet (HL 2017. L 166., 23. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet).
- 27 A megtámadott rendelet (4)–(6) preambulumbekzdésében a Bizottság a 2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélete (T-424/13, EU:T:2016:378) végrehajtásának módját a 2016. október 28-i értesítés (lásd a fenti 20–22. pontot) negyedik–hatodik preambulumbekzdésében foglaltakkal azonos tartalommal indokolta.
- 28 A megtámadott rendelet 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:
„A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a jelenleg az ex73071910 KN-kód alá tartozó (TARIC-kód: 7307191010), a Kínai Népköztársaságból származó, a Jinan Meide (TARIC-kiegészítő kód: B336) által gyártott menetelt temperöntvény csőszerelvények és -illesztések – kivéve az ISO DIN 13 szerinti métermenettel rendelkező vágógyűrűs szerelvénytestek és a kerek, menetes, fedél nélküli temperöntvény elágazó dobozok – behozatalára.”
- 29 A megtámadott rendelet 1. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:
„A vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árra alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtétel 39,2%.”

II. Az eljárás és a felek kérelmei

- 30 A Hivatalhoz 2017. szeptember 25-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 31 2017. december 22-én a Bizottság ellenkérelmet terjesztett elő.
- 32 A választ és a viszonzválaszt 2018. február 20-án, illetőleg április 3-án nyújtották be.
- 33 A 2018. április 4-i levélben tájékoztatták a feleket az eljárás írásbeli szakaszának lezárásáról, és arról a lehetőségükről, hogy a Törvényszék eljárási szabályzatának 106. cikkében előírt feltételek mellett tárgyalás tartását kérhetik. 2018. április 6-i levelében a felperes tárgyalás tartását kérte.
- 34 2019. február 1-jén pervezető intézkedéssel a Törvényszék több, írásbeli választ igénylő kérdést tett fel a feleknek, és bizonyos iratok benyújtására hívta fel őket. A felek a 2019. február 22-i eljárási iratokban válaszoltak a Törvényszéknek.
- 35 2019. március 1-jén a Törvényszék – újabb pervezető intézkedéssel – a Bizottságot kiegészítő irat benyújtására hívta fel. A Bizottság a 2019. március 5-i eljárási iratban válaszolt erre a felhívásra.

- 36 A tárgyalást 2019. március 7-én tartották. A tárgyalás során a felperes megerősítette, hogy – amint azt a Törvényszék egyik kérdésére adott írásbeli válaszában már jelezte – a kereset ötödik jogalapjától eláll.
- 37 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott rendeletet;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;
- 38 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

- 39 A fenti 36. pontban említettek szerint a felperes elállt a kereset ötödik jogalapjától. A jelen kereset tehát csupán négy jogalapon alapul. Az első jogalap az 1225/2009 rendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megsértésén alapul, mivel a rendes érték meghatározása során a Bizottság hibákat követett el. A második jogalap e rendelet 2. cikke (10) bekezdésének (jelenleg a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (10) bekezdése) és a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó egyezmény (HL 1994. L 336., 3. o.) 1A. mellékletében szereplő Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) VI. cikkének végrehajtásáról kötött megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o., a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás) 2.4. cikkének megsértésén alapul, mivel a felperes által előterjesztett egyes kiigazítási kérelmeket a Bizottság tévesen utasított el. A harmadik jogalap az említett rendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának, (10) bekezdése bevezető fordulatainak és a) pontjának, valamint (11) bekezdésének (jelenleg a 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja, (10) bekezdésének bevezető fordulata és a) pontja, valamint (11) bekezdése) megsértésén alapul, mivel meg nem feleltethető terméktípusok rendes értékének meghatározása során a Bizottság hibákat követett el. A negyedik jogalap egyrészt a szóban forgó rendelet 3. cikke (1)–(3) bekezdésének (jelenleg a 2016/1036 rendelet 3. cikkének (1)–(3) bekezdése) megsértésén alapul, mivel a Bizottság a behozatalra vonatkozóan téves adatokat használt fel, másrészt ugyanezen rendelet 3. cikkének, és 9. cikke (4) és (5) bekezdésének (jelenleg a 2016/1036 rendelet 9. cikkének (4) bekezdése) megsértésén, valamint az indokolási kötelezettség megsértésén, mivel a Bizottság a megtámadott rendeletben nem fogadott el a kárra és az okozati összefüggésre vonatkozó kifejezett következtetéseket.
- 40 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy a megtámadott rendelet (19) preambulumbekkezdésében a Bizottság rámutatott arra, hogy a dömpingellenes vizsgálat újbóli megnyitására vonatkozó jogi aktus az 1225/2009 rendelet volt, amely a Törvényszék által megsemmisített rendelet elfogadásakor hatályos anyagi jogot tartalmazta. A Bizottság hozzátette, hogy mindenesetre a 2016/1036 rendelet – amely az 1225/2009 rendeletet 2016. július 19-i hatállyal hatályon kívül helyezte, és annak helyébe lépett – az 1225/2009 rendeletnek és későbbi módosításainak kodifikációja volt. A keresetlevélben a felperes jelezte, hogy egyetért e megfontolásokkal, azzal a fenntartással, hogy a megtámadott rendeletben használt „alaprendelet” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az az 1225/2009 rendeletre utal.
- 41 Ebben a tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, noha a jogi aktus jogalapjának és az alkalmazandó eljárási szabályoknak e jogi aktus elfogadásának időpontjában hatályban kell lenniük, a jogszabályok időbeli hatályára irányadó elvek tiszteletben tartása, valamint a jogbiztonság elvére és a bizalomvédelem elvére vonatkozó követelmények a szóban forgó tényállás időpontjában hatályos anyagi jogi szabályok alkalmazását követelik meg, még akkor is, ha ezek a szabályok az érintett jogi

aktus uniós intézmény általi elfogadásakor már nincsenek hatályban (lásd ebben az értelemben: 2016. június 14-i Bizottság kontra McBride és társai ítélet, C-361/14 P, EU:C:2016:434, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 42 Ebből következik, hogy a jelen ügyben, noha a megtámadott rendeletet a 2016/1036 rendelet alapján és az e rendeletben meghatározott eljárási szabályoknak megfelelően kellett elfogadni, e rendelet jogszerűségét azon anyagi jogi szabályok alapján kell értékelni, amelyek a dömpingellenes vizsgálat alapjául szolgáló tényállásra, azaz az 1225/2009 rendeletben meghatározott szabályokra vonatkoznak. Amennyiben a kereset jogalapjai kizárólag ezen anyagi jogi szabályok alkalmazására vonatkoznak, e jogalapoknak az alábbi 44–412. pontban történő további vizsgálata keretében csak az 1225/2009 rendeletre (a továbbiakban: alaprendelet) kell hivatkozni.
- 43 A Törvényszék úgy véli, hogy elsőként a harmadik jogalapot célszerű megvizsgálni.

A. A harmadik jogalapról, amely az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának, (10) bekezdése bevezető fordulatának és a) pontjának, valamint (11) bekezdésének megsértésén alapul, mivel a meg nem feleltethető terméktípusok rendes értékének meghatározása során a Bizottság hibákat követett el

- 44 A harmadik jogalap két részből áll: az első azon alapul, hogy a Bizottság által a meg nem feleltethető terméktípusok rendes értékének meghatározása érdekében elfogadott módszer (a továbbiakban: vitatott módszer) észszerűtlen, a második pedig azon, hogy e módszer az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésében előírtak ellenére nem tükrözi a gyakorolt dömping teljes mértékét.

1. Előzetes megfontolások

- 45 Előjáróban egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében a rendes érték meghatározásának két módszere lehetséges, amennyiben az exportáló ország nem piacgazdaságú ország.
- 46 Amint azt a Bíróság megállapította, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontja rendelkezéseinek szövegéből és rendszeréből az következik, hogy ilyen esetben a rendes érték meghatározása fő módszerének alapját a következők képezik: „egy piacgazdaságú harmadik országban alkalmazott ár vagy számtanilag képzett érték”, vagy „az ilyen harmadik országból más országokba, beleértve az [Uniót] is, történő kivitel esetén felszámított ár”. Azokra az esetekre, amelyekben ez nem lehetséges, e rendelkezés másodlagos módszert állapít meg a rendes érték meghatározására, amely módszer szerint ezen rendes érték „bármilyen más észszerű alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért az [Unióban] ténylegesen fizetett, vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy észszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon” (2012. március 22-i GLS ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 24. pont).
- 47 A Bíróság szerint az e rendelkezésekben előírt fő módszer elsőbbségben részesítésének célja az exportáló országbeli rendes érték észszerű meghatározásának elérése, azáltal hogy olyan harmadik országot választanak, amelyben a hasonló termék ára olyan körülmények között alakul, amelyek a lehető legnagyobb mértékben hasonlítanak az exportáló ország körülményeihez, feltéve hogy piacgazdaságú országról van szó. Ebből következik, hogy e fő módszer alkalmazásától csak abban az esetben lehet eltekinteni, ha annak alkalmazása nem lehetséges (lásd ebben az értelemben: 2012. március 22-i GLS ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 25. és 26. pont).
- 48 Másrészt az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének mind a szövegéből, mind a rendszeréből kitűnik, hogy az exportár vagy a rendes érték kiigazítása kizárólag csak az árakat, és így az azok összehasonlíthatóságát érintő tényezőkre vonatkozó különbségek figyelembevétele érdekében végezhető

el. Ez más megfogalmazásban azt jelenti, hogy a kiigazítás célja valamely termék rendes értéke és exportára közötti szimmetria helyreállítása, ezért ha a kiigazítást nem megfelelően végezték, ez *a contrario* azzal jár, hogy a kiigazítás e két érték között aszimmetriát hozott létre (lásd ebben az értelemben: 2011. december 16-i Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials kontra Tanács ítélet, T-423/09, EU:T:2011:764, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 49 Így különösen az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja szerint a kiigazításra az adott termék fizikai jellemzőiből adódó különbségek alapján kerül sor, és a kiigazítás összegének összhangban kell lennie a különbség észszerűen megbecsült piaci értékével. Ez a rendelkezés azonban nem határozza meg, hogy az ilyen észszerű becslést hogyan kell elvégezni. Egyébiránt meg kell állapítani, hogy e rendelkezés a hasonló termék rendes értéke és az érintett termék exportára közötti szimmetria helyreállítása érdekében nem követeli meg, hogy az így megállapított kiigazítás összege pontosan tükrözze ezt a piaci értéket, hanem csupán azt, hogy az ezen értékre vonatkozó észszerű becslésnek minősüljön.
- 50 Amint az az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, az egyrészt az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja, másrészt e rendelet 2. cikkének (10) bekezdése által meghatározott korlátok között a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik mind a termék rendes értékének, mind a rendes érték és az exportár összehasonlításának tisztességes jellegét igazoló tények értékelése tekintetében, mivel a Bizottság által e rendelkezések alapján alkalmazandó észszerűség és tisztességesség homályos fogalmait a releváns gazdasági összefüggésrendszer alapján a Bizottságnak eseti alapon kell konkrét tartalommal megtöltenie (lásd ebben az értelemben: 1987. május 7-i NTN Toyo Bearing és társai kontra Bizottság ítélet, 240/84, EU:C:1987:202, 19. pont; 2011. december 16-i Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials kontra Tanács ítélet, T-423/09, EU:T:2011:764, 40. és 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Ezen értékelések elvégzéséhez azonban a Bizottságnak ügyelnie kell arra, hogy olyan értékeket és paramétereket vegyen alapul, amelyek a piacon és különösen a tényleges versenyben szokásosan érvényesülő erők következményei (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítélet, C-687/13, EU:C:2015:573, 66–68. pont).
- 52 Ezenkívül az alkalmazott módszereknek összhangban kell állniuk a dömpingkülönbözlet kiszámításának végső céljával, amely – amint az az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdéséből következik – a gyakorolt dömping teljes mértékének tükrözése (lásd ebben az értelemben: 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 54. pont).
- 53 Általában az uniós bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a rendes érték meghatározására, és a rendes érték és az exportárak tisztességes összehasonlításának biztosítására irányuló módszerek kiválasztása során a Bizottság nem mulasztotta-e el az alapvető tényezők figyelembevételét a kiválasztott módszerek megfelelő jellegének, továbbá annak megállapítása érdekében, hogy az ügy valamennyi elemét a megkövetelt gondossággal vizsgálták-e meg (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2012. március 22-i GLS ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 22. pont).

2. A jogalap arra alapított első részéről, hogy a Bizottság észszerűtlen módszert alkalmazott a meg nem feleltethető terméktípusok rendes értékének a meghatározásához

- 54 A felperes azt állítja, hogy a vitatott módszer azon a téves feltevésen alapul, hogy a fizikai különbségek piaci értéke az exportárakban tükröződik, míg a Bizottság megállapításai szerint ezek az exportárak, legalábbis részben, a dömpinget tükrözik. A felperes egyébiránt azt állítja, hogy e módszer azon a téves feltevésen alapul, hogy a meg nem feleltethető terméktípusok exportárai az azon terméktípusok esetében megállapítottal azonos dömpingszintet tükröznek, amelyek esetében létezett valamely közvetlenül összehasonlítható terméktípus (a továbbiakban: közvetlenül összehasonlítható

terméktípusok). Márpedig ez az feltevés észszerűtlen, és nem igazolható. A felperes szerint Bizottság ennél fogva megsértette az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontját és a (10) bekezdésének bevezető fordulatát és a) pontját. Ezenkívül a tárgyaláson a felperes hangsúlyozta, hogy számos olyan alternatív módszer létezik, amelyet a Bizottság az alkalmazandó rendelkezések alapján igénybe vehetett volna.

- 55 A Bizottság erre úgy válaszol, hogy az átlagos rendes érték az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése a) pontjának megfelelően a fizikai különbségek piaci értékével került kiigazításra. A Bizottság arra hivatkozik, hogy a piaci értéknek az International Valuation Standard Council (Nemzetközi Értékelési Szabványügyi Bizottság, IVSC) általi meghatározására tekintettel úgy kell tekinteni, hogy a piaci érték tükröződik az exportárakban. Szerinte ugyanis azt kell vélelmezni, hogy az első független vevő fizeti a piaci értéket, és hogy az exportár az uniós piacon fizetett ár. Egyébiránt a Bizottság arra hivatkozik, hogy a módszere lehetővé tette a jelentős dömpingkülönbözetű terméktípusok hatásának mérséklését, ebből következően a teljes dömpingkülönbözet a felperes számára kedvezően csökkent. A Törvényszék kérdéseire adott írásbeli válaszokban és a tárgyalás során a Bizottság hangsúlyozta, hogy a vitatott módszert a felperes kérelmei alapján, és annak figyelembevételével alkalmazták, hogy a fizikai jellemzőkből adódó különbségeket lehetetlen egyedileg, terméktípusonként meghatározni. A Bizottság lényegében azt állítja, hogy e módszer jogszerűségét az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének rendelkezései alapján kell megvizsgálni, és nem az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának vagy a 2. cikke (11) bekezdésének rendelkezései alapján, amelyek a dömpingkülönbözet meghatározásának különböző szakaszaira vonatkoznak.
- 56 A felperes érveinek vizsgálata előtt vissza kell térni a vitatott módszer tartalmára, valamint az e módszer alkalmazásával érintett felperes exportvolumenének arányára.
- 57 Amint az az ideiglenes rendelet (68) preambulumbekkezdéséből kitűnik, a Bizottság a felperes dömpingkülönbözetét eredetileg úgy számította ki, hogy az analóg ország minden egyes hasonló, közvetlenül összehasonlítható terméktípusára megállapított rendes érték súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával. E számításba tehát nem foglalta bele a meg nem feleltethető terméktípusok alá tartozó ügyleteket. Később elfogadta a felperes azon kérését, hogy a dömpingkülönbözet kiszámítása során vegye figyelembe ezeket az ügyleteket, amely ügyletek a keresetlevélben szereplő nem vitatott információk szerint az a felperes Unióba irányuló teljes exportmennyiségének 44%-át tették ki. Így a 430/2013 végrehajtási rendelet (18) preambulumbekkezdése meghatározza, hogy a közvetlenül meg nem feleltethető terméktípusok esetében a rendes értéket a közvetlenül összehasonlítható terméktípusokra vonatkozó rendes érték számtani átlaga alapján számították ki, amelyet az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése a) pontjának megfelelően a fizikai jellemzőkből adódó különbségek piaci értékével kiigazítottak.
- 58 A Bizottság „Jinan Meide Casting CO., Ltd »JMCC« dömpingkülönbözetének kiszámítása” című, 2016. december 23-i tájékoztató dokumentumának (a továbbiakban: 2016. december 23-i dokumentum) melléklete 2.2.3 pontja szerint a Bizottság a következőképpen alkalmazta a vitatott a módszert.
- 59 A Bizottság megállapította, hogy a közvetlenül összehasonlítható valamennyi terméktípus exportárának lineáris átlaga 16 jüan (CNY)/kg (körülbelül 2,12 euró/kg) volt. A rendes érték lineáris átlagát a megfelelő hasonló terméktípusok vonatkozásában 20,91 CNY/kg-ban (hozzávetőleg 2,77 euró/kg) határozták meg. Ezt követően, a közvetlenül összehasonlítható terméktípusok és a meg nem feleltethető terméktípusok fizikai különbségei miatti kiigazítás meghatározásához a Bizottság kiszámította a minden egyes meg nem feleltethető terméktípus exportértékesítéseinek átlagára és a közvetlenül összehasonlítható terméktípusok exportára közötti lineáris átlagár közötti arányt. A Bizottság ezt követően az említett arányokat százalékos formában, a rendes érték lineáris átlagára alkalmazta, és így kapta meg minden egyes meg nem feleltethető terméktípusnak, a fizikai különbségek alapján kiigazított rendes értékét.

- 60 Például a 0002FF00BN termékkóddal rendelkező meg nem feleltethető terméktípus egységenkénti átlagára 11,83 CNY/kg (körülbelül 1,57 euró/kg) volt, ami a közvetlenül összehasonlítható terméktípusok exportára lineáris átlagának 73,92%-ával egyenlő. A Bizottság ezt a 73,92%-os arányt az említett terméktípusok rendes értékének lineáris átlagára alkalmazta, és a szóban forgó meg nem feleltethető terméktípus esetében így kapta meg a fizikai különbségek alapján kiigazított 15,46 CNY/kg-os (hozzávetőleg 2,05 euró/kg) rendes értéket.
- 61 A 430/2013 végrehajtási rendelet elfogadását megelőző közigazgatási eljárásban, valamint az Törvényszék előtt az eredeti keresetének harmadik jogalapja keretében (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. és 123. pont) a felperes vitatta e módszer érvényességét. Ugyanakkor, amint azt a fenti 17. pont felidézi, a Törvényszék helyt adott az első jogalap keretében felhozott, arra alapított első kifogásnak, hogy a Bizottság a rendes értékre vonatkozó számítások nyilvánosságra hozatalát anélkül tagadta meg, hogy a második, a harmadik és az ötödik kereseti jogalapot megvizsgálta volna. Noha az eljárás újbóli megnyitása során a felperes megismételte az észrevételeit, a Bizottság ezt a kérdést nem vizsgálta meg újra, így a felperes dömpingkülönbözeteinek újabb kiszámítása során ismét a vitatott módszert alkalmazta.
- 62 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy amint az a 2016. december 23-i dokumentum 2.2.3 pontjából is következik, és amint azt a felek a Törvényszék kérdésére adott írásbeli válaszban megerősítették, a rendes érték és a dömpingkülönbözet kiszámítása érdekében a Bizottság a közvetlenül összehasonlítható terméktípusokon és a meg nem feleltethető terméktípusokon kívül meghatározta a terméktípusok harmadik kategóriáját, azaz a „kvázi megfelelő” terméktípusokat.
- 63 E tekintetben a „kvázi megfelelő” terméktípus kategóriájára vonatkozóan a 2016. december 23-i dokumentum 2.2.3 pontjából az következik, hogy az magában foglalja a felperes által értékesített olyan terméktípusokat is, amelyek a közvetlenül összehasonlítható termékektől kizárólag abban különböznek, hogy a felületük nem galvanizált. Az ebbe a kategóriába tartozó terméktípusok rendes értékét a hasonló, megfeleltethető galvanizált terméktípus rendes értéke alapján igazították ki. Az egyik fekete felületű terméktípus esetében (B), a rendes értéket a hasonló, megfeleltethető galvanizált terméktípus rendes értékének 80%-ában állapították meg. A többi felület (A, E és M) tekintetében a hasonló galvanizált terméktípus ugyanezen rendes értékének egészét használták fel.
- 64 A felek által a Törvényszék kérdéseire adott írásbeli válaszokban foglalt információk alapján az exportra értékesített 1528 terméktípus a következőképpen oszlik meg a fenti 62. pontban említett három kategória között.
- 65 Először is, a felperes exportjainak 55%-át kitevő 202 terméktípust közvetlenül összehasonlítható terméktípusoknak tekintették. E terméktípusok tekintetében a dömpingkülönbözetet tehát a rendes értéknek a 430/2013 végrehajtási rendelet (17) és (19) preambulumbekzdése szerinti, az analóg ország gyártója által a rendes kereskedelmi forgalomban teljesített belföldi értékesítések, vagy a számtanilag képzett érték alapján határozták meg. Másodsor, 343 terméktípust – amelyek az említett teljes mennyiség 17%-át tették ki – „kvázi megfelelő” terméktípusnak tekintettek, amelyek esetében a dömpingkülönbözet a rendes érték fenti 63. pontban ismertetett módszerrel történő kiigazítása útján határozták meg. Harmadszor, a többi terméktípust – azaz az ugyanezen teljes mennyiség 28%-át kitevő terméktípust – a meg nem feleltethető terméktípusok kategóriájába tartozónak tekintették, amelyek esetében a rendes érték kiszámítását és kiigazítását a vitatott módszernek megfelelően végezték el.
- 66 A fentiekből tehát az következik, hogy a dömpingkülönbözet meghatározása céljából a vitatott módszert a felperes által exportált teljes mennyiség egynegyede és egyharmada közötti részére, azaz az említett mennyiség nem elhanyagolható részére alkalmazták. E módszer alkalmazása tehát alkalmas arra, hogy jelentős hatással legyen a teljes exportra vonatkozó dömpingkülönbözet kiszámítására.

- 67 Először is meg kell vizsgálni a felperes azon érvét, amely szerint a vitatott módszer azon az előfeltevésen alapul, hogy a felperes exportárai a fizikai jellemzőkből adódó különbségek piaci értéket tükrözik, ellentétben a Bizottság azon megállapításával, amely szerint ezek az exportárok legalábbis részben dömping tárgyat képezik.
- 68 Meg kell állapítani, hogy a fenti 57–59. pontban szereplő információkra tekintettel a vitatott módszert úgy lehet ismertetni, hogy az két szakaszból áll: egyrészt a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjában előírt fő módszernek megfelelő meghatározása (lásd a fenti 46. és 47. pontot), másrészt a fizikai különbségekre vonatkozó kiigazítás alkalmazása az ugyanezen rendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételek szerint. Összegezve, amint az ezen információkból kitűnik, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a felperes által a meg nem feleltethető terméktípusokra alkalmazott exportárok és a közvetlenül összehasonlítható terméktípusokra alkalmazott exportárok közötti különbségek – a rendes érték kiigazítása érdekében – az említett terméktípusok közötti fizikai különbségek értékére vonatkozó észszerű becslésnek minősülnek.
- 69 A felperes nem vonja kétségbe e módszer első szakaszának jogszerűségét – azaz a rendes érték meghatározása érdekében a hasonló termék indiai piacon alkalmazott átlagos egységáraitra való utalást –, hanem csupán a második szakaszt, azaz az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének értelmében vett tisztességes összehasonlítás céljából a rendes érték kiigazítása összegének meghatározása során minden egyes meg nem feleltethető terméktípus ára és a közvetlenül megfeleltethető terméktípusok átlagos egységnyi exportára közötti arány alkalmazását.
- 70 Meg kell állapítani, hogy a felperes érve helyes előfeltevésen alapul. Ugyanis az esetlegesen dömpingelt ár nem képezheti az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja szerinti, a fizikai jellemzőkből adódó különbségek piaci értékére vonatkozó észszerű becslés alapját, mivel lehetséges, hogy ez az ár nem a piacon szokásosan érvényesülő erők következménye.
- 71 Ezért tűnik paradoxnak, hogy a Bizottság az adott hasonló termék valamely típusának rendes értékét egy, a dömping által potenciálisan érintett értékkel igazítja ki, miközben az említett rendes értéket a terméktípusnak valamely piacgazdaságú harmadik országban fennálló értéke alapján kívánja megállapítani annak érdekében, hogy az árat az exportáló ország körülményeivel a lehető legnagyobb mértékben összehasonlítható körülmények alapján határozzák meg.
- 72 A Bizottság ugyanis *per definitionem* nem vélelmezheti, hogy egy ilyen, a dömping által potenciálisan érintett érték piacgazdasági körülmények között alakult ki. Így az eljárás e szakaszában a Bizottság nem zárhatja ki, hogy ez az érték mesterséges alulértékelés eredménye, amely alacsonyabb összeghez vezet annál, mint ha ezen érték csak a piacon szabadon érvényesülő erők eredményeként került volna meghatározásra.
- 73 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy nem jelent következetes lépést, ha a tisztességes összehasonlítás céljából azon exportár alapján meghatározott összegnek megfelelő rendes érték kiigazítását használják, amely exportárnak a Bizottság éppen a dömpinggel való alulértékelését kívánja vizsgálni.
- 74 E tekintetben meg kell állapítani, hogy ahhoz, hogy a dömpingkülönbözetet észszerű és objektív módon lehessen meghatározni, az adott terméktípus rendes értéke kiszámításának főszabály szerint azon exportáráktól független adatokon kell alapulnia, amelyek tekintetében a Bizottság – az említett rendes érték meghatározása útján – éppen az alulértékelést kívánja megítélni.
- 75 A rendes érték minősül ugyanis azon referenciaértéknek, amellyel a potenciálisan dömpingelt exportárat össze kell hasonlítani. Ez az összehasonlítás torzul, ha az ilyen referenciaérték kiszámításába az összehasonlítandó exportár egyik alkotóelemét is bevezetik.

- 76 Kétségtelen, hogy a Bizottság a jelen ügyben megalapozottan végezte el a rendes érték kiigazítását, mivel a rendes értéket az indiai piacon közvetlenül összehasonlítható terméktípusok egységes átlagértéke alapján határozták meg. Márpedig, amint azt a Bizottság a Törvényszék kérdésére adott írásbeli válaszában kifejtette, a összes meg nem feleltethető terméktípus rendes értékének meghatározására ezen egységes átlagérték egységes alkalmazása a jelen ügyben nem volt megfelelő, mivel Bizottság azt állapította meg, hogy a különböző meg nem feleltethető terméktípusok átlagos exportárai jelentősen különböznek: 10 CNY/kg-tól (körülbelül 1,32 euró/kg) több mint 100 CNY/kg-ig (hozzávetőleg 13,2 euró/kg) terjednek. Ily módon, a kiigazítás hiányában az egységes átlagérték ilyen egységes alkalmazása nem tette lehetővé a rendes érték és az exportárok összehasonlíthatóságát az összes meg nem feleltethető terméktípus esetében.
- 77 A Bizottság azonban nem bizonyította, hogy a meg nem feleltethető terméktípusok exportárai egyik alkotóelemének a rendes érték kiigazítására történő használata – amely rendes értékkel ezeket az árakat összehasonlítták – az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése céljának megfelelően helyreállíthatja az említett árak és az említett rendes érték közötti szimmetriát. Így különösen nem volt semmilyen arra utaló jel, hogy minden egyes meg nem feleltethető terméktípus exportára és a közvetlenül összehasonlítható terméktípusok átlagos egységnyi exportára közötti arány megfelelően tükrözi az utóbbi terméktípus-kategória és a szóban forgó meg nem feleltethető terméktípus közötti fizikai különbségek értékét.
- 78 Igaz ugyan, hogy nem zárható ki, hogy bizonyos esetekben meghatározott meg nem feleltethető terméktípusok exportárai és a közvetlenül összehasonlítható terméktípusok exportárai közötti különbség megfelel azon fizikai sajátosságok piaci értékének, amelyekkel a szóban forgó, meg nem feleltethető terméktípusok rendelkeznek. Egyébiránt az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja nem követeli meg, hogy a kiigazítás teljes mértékben tükrözze ezt az értéket, hanem csupán azt, hogy a kiigazítás észszerű becslésnek minősüljön.
- 79 Mindamellett a jelen ügyben a vitatott módszer azon a vélelmen alapul, hogy ezen árkülönbség az összes meg nem feleltethető terméktípus tekintetében a fizikai különbségek piaci értékének felel meg.
- 80 Márpedig, amint arra a felperes rámutatott, anélkül hogy a Bizottság ezt vitatta volna, e vélelem szükségszerűen abból a feltételezésből indul ki, hogy az összes terméktípus exportjára a közvetlenül összehasonlítható terméktípusok tekintetében megállapítottal azonos szintű dömping vonatkozik.
- 81 Az a vélelem ugyanis, hogy a szóban forgó terméktípusok két kategóriájának árai közötti különbség a fizikai jellemzőkből adódó különbségek piaci értékének felel meg, azzal az állítással egyenértékű, hogy amennyiben a fizikai jellemzők között nem volnának különbségek, a meg nem feleltethető terméktípusokat ugyanolyan exportáron értékesítenék, mint a közvetlenül összehasonlítható terméktípusokat.
- 82 Az ilyen vélelem tehát *per definitionem* azt jelenti, hogy a dömpingkülönbözet, amely e terméktípusok e két kategóriájának árait befolyásolhatja, azonos szinten van. Ellenkező esetben ugyanis a szóban forgó terméktípusok két kategóriája között fennálló árkülönbségek – legalábbis részben – a dömpingkülönbözet eltérésiből eredhetnek, és nem lehet megfelelő megbízhatósággal úgy tekinteni, hogy ezek az árkülönbségek csak a fizikai jellemzőkből adódó különbségeket tükrözik.
- 83 Mindamellett, amint azt a felperes a jogalap jelen része keretében megfogalmazott második érvében helyesen állítja, a szóban forgó terméktípusok két kategóriája tekintetében az egyenértékű dömpingkülönbözetekre vonatkozó feltevést nem lehet sem észszerűnek, sem igazolhatónak tekinteni.
- 84 Egyrészt ugyanis ez a feltevés aligha egyeztethető össze a dömpingkülönbözet terméktípusonkénti kiszámításának igénybevételével, amely – éppen ellenkezőleg – azt feltételezi, hogy e dömpingkülönbözet az érintett termék típusától függően eltérő lehet, és e számítást el kell végezni, hogy az az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése értelmében megfelelően tükrözze a gyakorolt

dömping teljes mértékét (lásd ebben az értelemben: 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory et Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 54. pont).

- 85 Másrészt a felperes dömpingkülönbözetére vonatkozó, a Bizottság által a felperessel 2017. május 29-én közölt és a Törvényszéknek egy pervezető intézkedés keretében megküldött irathoz csatolt, a felperes dömpingkülönbözetére vonatkozó részletes, terméktípusonkénti számításokat tartalmazó táblázat (a továbbiakban: 2017. május 29-i táblázat) nem teszi lehetővé e feltevés alátámasztását.
- 86 Ez a táblázat ugyanis azt mutatja, hogy ami a közvetlenül összehasonlítható, vagy „kvázi megfelelő” terméktípusokat illeti, a -50%-nál alacsonyabb negatív értékek és az 500% közeli pozitív értékek között különösen jelentős méretű dömpingkülönbözet áll fenn. Márpedig a Bizottság semmilyen bizonyítékot nem terjesztett elő, amely alátámaszthatná azt a feltevést, hogy a meg nem feleltethető terméktípusok esetében eltérő a helyzet.
- 87 Végeredményben a felpereshez hasonlóan meg kell állapítani, hogy amint azt a vitatott módszernek a 2016. december 23-i dokumentum 2.2.3 pontjában szereplő leírása is szemlélteti (lásd a fenti 59. pontot), és amint azt az e módszerre vonatkozó, a keresetlevélben foglalt egyszerűsített példa is megerősíti, az említett módszer alkalmazásának főszabály szerint azonos arányt kellene eredményeznie a közvetlenül összehasonlítható terméktípusok átlagos dömpingkülönbözete és minden egyes meg nem feleltethető terméktípus átlagos dömpingkülönbözete vonatkozásában.
- 88 Ugyanis, amint azt a felperes kifejtette, ha abból az elméleti feltevésből indulunk ki, hogy egyrészt az átlagos rendes érték és a közvetlenül összehasonlítható terméktípusok átlagos exportára 13, illetőleg 10, másrészt pedig, hogy egy adott meg nem feleltethető terméktípus exportára 7, a Bizottság módszerének alkalmazása esetén az ezen 7-es ár és a 10-es átlagos exportár közötti arányt, azaz 70%-os arányt kell a rendes érték kiszámítása érdekében a 13-as átlagos rendes értékre alkalmazni, amely a szóban forgó, meg nem feleltethető terméktípus esetében a kiigazítás után 9,1. Márpedig, amint azt a felperes megjegyzi, e számítás a keresetlevélben szereplő és a Bizottság által nem vitatott egyszerűsített formában a meg nem feleltethető terméktípus esetében olyan dömpingkülönbözetet eredményez, amely azonos a közvetlenül összehasonlítható terméktípusok átlagos dömpingkülönbözetével, azaz a felperes által használt fiktív példában 30%-ot.
- 89 A Bizottság által a 2016. december 23-i dokumentum 2.2.3 pontjában megadott példa – amely a meg nem feleltethető termékek kiigazított rendes értékének megállapításához ténylegesen használt számadatokon alapul – hasonló eredményre vezet.
- 90 Ugyanis a fenti 59. pontban említettek szerint a Bizottság az érintett termék átlagos egységes exportárát különként 16 CNY-ben határozta meg, az indiai piacon a hasonló termék különkénti átlagos egységárát pedig 20,91 CNY-ban. Ha a közvetlenül összehasonlítható terméktípusokra vonatkozó átlagos dömpingkülönbözetet kizárólag e két ár összehasonlítása alapján számították volna, akkor az 30,7% lenne.
- 91 Amint arra a Bizottság rámutat, a vitatott módszer alkalmazása a 0002FF00BN termékkóddal (NCP) rendelkező meg nem feleltethető terméktípus kiigazított rendes értékének meghatározása érdekében, amelynek átlagos egységes exportára 11,83 CNY volt, 15,46 CNY összeget eredményez. Márpedig meg kell állapítani, hogy e számítás a szóban forgó meg nem feleltethető terméktípus esetében 30,7%-os arányú dömpingkülönbözetet, vagyis a fenti 90. pontban említett átlagos dömpingkülönbözettel megegyező arányt eredményezne.
- 92 Igaz ugyan, hogy – amint az a Bizottságnak a Törvényszék kérdésére adott írásbeli válaszából is kitűnik – a dömpingkülönbözet kiszámítása valamennyi terméktípus, valamint az érintett termék egésze tekintetében összetettebb, mint a fent említett példákban, és az kiegészítő műveleteket is magában foglal.

- 93 Ugyanis, amint azt a Bizottság kifejti, a dömping teljes összegének kiszámítása céljából az exportár és a rendes érték közötti különbséget minden egyes terméktípus esetében megszorozzák az exportált mennyiséggel. E dömpingösszeget ezután az export teljes összegével összehasonlítják a szóban forgó terméktípusra vonatkozó dömpingkülönbséget kiszámítása érdekében, amely utóbbit a vámkezelés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár (költség, biztosítás és fuvardíj) százalékában fejeznek ki. Amint azt a 2017. május 29-i táblázat mutatja, ugyanezen műveleteket – minden egyes terméktípusra vonatkozó dömpingösszeg hozzáadását követően – az érintett termék egésze dömpingkülönbségetének meghatározása vonatkozásában is el kell végezni.
- 94 Egyébiránt, amint azt a felperes a keresetlevélben pontosította, a gyakorlatban egy adott terméktípus esetében az az exportár, amelyet a rendes érték és ezen ár tisztességes összehasonlítása keretében használnak, e termék gyártelepi ára, míg az az exportár, amelyet e terméktípus dömpingkülönbségetének meghatározása érdekében a dömpingösszeggel összehasonlítanak, a CIF-ár, tehát az az Unió határáig történő szállítás valamennyi költségét tartalmazza.
- 95 Mindemellett a 2017. május 29-i táblázat azt mutatja, hogy a felperes és a Bizottság egyszerűsített példái és a dömpingkülönbségetre vonatkozóan a Bizottság által a gyakorlatban végzett számítások közötti eltérések nem módosították jelentősen a vitatott módszer eredményét. E táblázatból ugyanis kitűnik, hogy a 983 meg nem feleltethető terméktípusra kiszámított dömpingkülönbségetek egy 24% és 28% közötti értéktartományon belül helyezkednek el. Márpedig e dömpingkülönbségetek csekély mértékét nem lehet összevetni a közvetlenül összehasonlítható, és „kvázi megfelelő” terméktípusokra vonatkozó dömpingkülönbségetek tekintetében megállapítottal,² amely – a fenti 86. pontban foglaltak szerint – a -50%-nál alacsonyabb negatív értékek és az 500% közeli pozitív értékek között helyezkedik el.
- 96 A fentiek összességéből az következik, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a vitatott módszerrel észszerű becslést végzett volna a meg nem feleltethető terméktípusok és a közvetlenül összehasonlítható terméktípusok között fennálló fizikai különbségek piaci értékeire vonatkozóan. Nem bizonyította tehát, hogy e módszer alkalmazása a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítását eredményezi. A Bizottság egyébiránt nem bizonyította, hogy az általa ily módon elvégzett, a meg nem feleltethető terméktípusok rendes értékére való kiigazítás során megtartja e rendes érték észszerű meghatározását, azaz az olyan értékeken és paramétereken alapuló meghatározást, amelyeket a piacon szokásosan érvényesülő erők következményének lehet tekinteni. A vitatott módszer téves alkalmazása tehát nincs összhangban sem az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjával, sem pedig az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének bevezető fordulatával és a) pontjával.
- 97 Kétségtelen, hogy a megtámadott jogi aktus kibocsátójának okfejtésében szereplő hiba vagy az általa alkalmazott módszer nem elegendő e jogi aktus megsemmisítésének igazolásához, amennyiben az adott ügy sajátos körülményei között ez a hiba nem gyakorolhatott meghatározó befolyást az eredményre (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2008. július 9-i Alitalia kontra Bizottság ítélet, T-301/01, EU:T:2008:262, 307. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2010. december 15-i CEAHR kontra Bizottság ítélet, T-427/08, EU:T:2010:517, 161. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 98 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben ez nincs így.
- 99 Egyrészt ugyanis – amint az a fenti 66. pontból is kitűnik – figyelembe véve, hogy a vitatott módszert a felperes exportmennyiségének nem elhanyagolható részére alkalmazták, nem zárható ki, hogy e módszer jelentős hatással volt a felperes dömpingkülönbségetének a megtámadott rendelet rendelkező részének 1. pontjában megállapított arányára.

² Az ítélet teljes változatának helyesbítése.

- 100 Másrészt a meg nem feleltethető és a közvetlenül összehasonlítható terméktípusok közötti fizikai különbségek értékére vonatkozó becslés észszerű jellegét, és az e becslésen alapuló kiigazításhoz vezető összehasonlítás tisztességes jellegét nem lehet annak alapján értékelni, hogy léteznek-e megfelelőbb alternatív módszerek, vagy sem.
- 101 Ugyanis, amint azt a Bíróság megállapította, noha az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésével összefüggésben értelmezett (10) bekezdéséből kitűnik, hogy a dömpingkülönbséget kiszámításának tisztességes összehasonlításra kell alapulnia, a „tisztességesebb összehasonlítás” fogalma sehol nem szerepel e rendelkezésekben. Mindenesetre, mivel valamely módszer nem tekinthető a tisztességes összehasonlítás biztosítása eszközének, nem lehet azt állítani, hogy a rendes érték kiszámítására vonatkozó más módszer alkalmazása nem biztosított volna tisztességesebb összehasonlítást (lásd ebben az értelemben: 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 71. pont). E megfontolások értelemszerűen alkalmazandók az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontjában szereplő észszerű becslés fogalmára.
- 102 A jelen ügyben, miután a Törvényszék írásban megválaszolandó kérdés keretében felhívta annak közlésére, hogy a meg nem feleltethető terméktípusokat illetően a vitatott módszeren kívül más módszereket is figyelembe vett-e, a Bizottság közölte, hogy a vitatott módszert három lehetőség kizárását követően választotta. Először is, tekintettel a felperes által exportált terméktípusok (hozzávetőleg 1500) és különösen a meg nem feleltethető terméktípusok (közel 1000) nagyon nagy számára, a Bizottság elvetette azt, hogy minden egyes meg nem feleltethető terméktípus rendes értékét egyedileg határozza meg. Másodszor, ugyanezen okokból a Bizottság a szoros hasonlóságot mutató termékek azonosítását sem tartotta lehetségesnek. Harmadszor, amint az a fenti 76. pontban megállapításra került, a különböző terméktípusok exportárai közötti jelentős különbségek miatt a Bizottság azt a lehetőséget is elvetette, hogy valamennyi meg nem feleltethető terméktípusra egységes rendes értéket alkalmazzon.
- 103 Egyébiránt ugyanezen írásbeli válaszban és a tárgyalás során a Bizottság úgy ítélte meg, hogy nem megfelelő azon terméktípusok árait alapul venni, amelyeket az analóg ország gyártója az indiai piacon forgalmaz, de ő maga nem gyárt. A Bizottság azt állította ugyanis, hogy e terméktípusok árára vonatkozóan semmilyen információval nem rendelkezik, és hogy lehetséges, hogy ezek a Kínából behozott terméktípusok dömping tárgyat képezték, és hogy a jelen esetben a használatuk lényegében az Unióba irányuló kínai export és az Indiába irányuló kínai export összehasonlítását jelentené. Ezenkívül a tárgyaláson arra hivatkozott, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja nem tette lehetővé számára, hogy az érintett terméktípusok egy része tekintetében a rendes érték meghatározásának az e rendelkezésekben előírt fő módszerét, a másik része esetében pedig a másodlagos módszert alkalmazza. A Bizottság szerint tehát a meg nem feleltethető terméktípusok tekintetében nem volt lehetséges az uniós gyártók árait alkalmazni. Hozzátette, hogy abban az esetben, ha az említett árakat alkalmazhatta volna, mindenképpen kiigazításokat kellett volna végeznie a felperes által exportra értékesített terméktípusok nagy száma miatt.
- 104 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy még abban az esetben is, ha a Bizottság megalapozottan vélné úgy, hogy ezen alternatív módszerek mindegyike vagy helytelen, illetve alkalmazhatatlan lett volna, vagy nem feltétlenül tette volna elkerülhetővé a vitatott módszer alapján alkalmazott kiigazításokhoz hasonló kiigazítások elvégzését, a fenti 96. pontból kitűnik, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a vitatott módszer alkalmazása lehetővé teszi a rendes érték és az exportárak tisztességes összehasonlítását, és hogy az megőrzi e rendes érték meghatározásának észszerű jellegét.
- 105 Mindenesetre a Bizottság nem bizonyította, hogy semmilyen lehetséges alternatív módszer sem áll rendelkezésre.

- 106 E tekintetben egyrészt, amint azt a Bíróság megállapította, a jelen ügghöz hasonló olyan esetben, amikor az analóg ország gyártója bizonyos terméktípusokat nem gyárt és nem értékesít, az uniós intézmények vagy úgy dönthetnek, hogy kizárják e terméktípust az „érintett termék” meghatározása alól, vagy úgy, hogy az említett típus esetében rendes értékét képeznek úgy, hogy a dömpingkülönbözet kiszámításának keretében figyelembe tudják venni az ugyanezen terméktípusra vonatkozó exportügyleteket (lásd analógia útján: 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 70. pont).
- 107 Másrészt, még ha feltételezzük is, hogy a jelen ügyben a meg nem feleltethető terméktípusok nagy száma megnehezítette valamelyik megoldás alkalmazását, meg kell állapítani, hogy a Bizottság, amelyet a Törvényszék a tárgyalás során erre vonatkozóan nyilatkozattételre hívott fel, nem bizonyította, hogy nem állt volna módjában az alkalmazandó szabályoknak megfelelő módszert választani, ha a dömpingellenes vizsgálat korábbi szakaszában megvizsgálta volna a meg nem feleltethető terméktípusok rendes értékének kiszámításával kapcsolatos kérdéseket és az esetleges szükséges kiigazításokat.
- 108 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy – amint az a fenti 57. pontban megállapításra került – az ideiglenes rendeletben a Bizottság a rendes érték kiszámításából eredetileg kizárta a meg nem feleltethető terméktípusokat, és az intézmények csak a felperes észrevételeiről való tudomásszerzés követően döntöttek úgy, hogy a 430/2013 végrehajtási rendelet keretében ezeket a terméktípusokat e számítás keretében figyelembe veszik.
- 109 Márpedig a Bizottság tárgyaláson nyújtott magyarázatai nem bizonyítják, hogy az ideiglenes rendelet elfogadását megelőzően nem lehetett volna más módszereket figyelembe venni a meg nem feleltethető terméktípusoknak a dömpingkülönbözet kiszámításában való figyelembevétele érdekében, mivel – az analóg ország gyártója adatainak és a felperes adatainak összehasonlítása alapján – már ebben a szakaszban módjában állt észlelni, hogy az analóg ország említett gyártója csak korlátozott számban állít elő a felperes által exportra értékesített terméktípusokat.
- 110 Így különösen, a Bizottság egyáltalán nem terjesztett elő konkrét bizonyítékot, amely alapján kizárható lenne azon lehetőség, hogy a meg nem feleltethető terméktípusok rendes értéke szükséges kiigazításainak elvégzése érdekében a fizikai különbségek piaci értékére vonatkozó észszerű becslés céljából felhasználja az uniós gyártók áraitra vonatkozóan akkor rendelkezésére álló adatokat (lásd az ideiglenes rendelet (109) preambulumbekzdését).
- 111 Kétségtelen, hogy – amint a Bizottság a fenti 46. és 47. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel kifejtette – az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának szövegével ellentétes, hogy az érintett terméktípusok egyik része rendes értékének meghatározása érdekében az e rendelkezésekben előírt fő módszert használja, és ezzel egyidejűleg a másik rész vonatkozásában a másodlagos módszert, amely utóbbi többek között az uniós árak igénybevételének lehetőségét is magában foglalja. Ehhez hasonlóan a Bizottság helyesen állítja, hogy a fő módszer alkalmazását csak akkor mellőzhette volna, ha annak alkalmazására nem lett volna lehetőség.
- 112 Mindazonáltal az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának szövegével nem ellentétes az, hogy amennyiben a rendes értéket az e rendelkezésekben előírt fő módszer alkalmazásával számították ki, e rendelet 2. cikkének (10) bekezdése keretében az említett rendes érték kiigazítását az analóg ország belföldi áraitól vagy az utóbbi ország exportáraitól eltérő árak alkalmazásával végezzék el, amennyiben ezek az árak a piacon szokásosan érvényesülő erők, így különösen a versenynyomás következtében jöttek létre.
- 113 Márpedig ugyanezen rendelkezésekből következik, hogy a jogalkotó nem zárta ki, hogy bizonyos feltételek mellett a rendes érték meghatározásának észszerű alapjául „a hasonló termékért [az Unióban] ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár [szolgáljon], és azt szükség esetén megfelelően

módosítani kell úgy, hogy egy észszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon”. Még kevésbé tűnik tehát kizártnak, hogy a tisztességes összehasonlítás érdekében a fizikai különbségek piaci értékének észszerű becslését – a rendelkezésre álló egyéb adatok hiányában – a szóban forgó meg nem feleltethető terméktípus ára és az egy vagy több uniós gyártó közvetlenül összehasonlítható terméktípusának átlagára közötti eltérésre lehessen alapozni.

- 114 A fentiek összességéből következik, hogy a harmadik jogalap első része megalapozott, és ez a megtámadott rendelet megsemmisítését vonja maga után.
- 115 E következtetést nem vonják kétségbe a Bizottság érvei.
- 116 Ugyanis először is, Bizottság az állításával ellentétben nem tett eleget az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezéseknek azáltal, hogy meghatározta az exportár alapján figyelembe vett terméktípusok és a meg nem feleltethető terméktípusok közötti fizikai különbségek piaci értékét, amely érték a Bizottság állítása szerint az ezért a termékért az első független vevő által az Unióban fizetett ár.
- 117 E tekintetben a Bizottság szerint azt a vélelmet, hogy az első független vevő által fizetett ár tükrözi valamely termék piaci értékét, a piaci érték fogalmának a nemzetközi értékelési szabványokban szereplő, IVSC által adott meghatározása is megerősíti. E meghatározás szerint ugyanis a piaci érték „az a becsült összeg, amelyet az értékbecslés napján, megfelelő időtartamú forgalmazást követően, a felek hozzájárulásán alapuló szokásos ügylet keretében – amelynek során a felek észszerűen, körültekintően és kényszer nélkül járnak el – az eladó a vevőtől a termékért kaphat”.
- 118 Márpedig a fenti 70–75. pontban kifejtett okok miatt az a tény, hogy a meg nem feleltethető terméktípusok exportárát az első független vevő által az Unióban fizetett ár képezi, nyilvánvalóan nem lehet elegendő ahhoz, hogy azt a piaci érték észszerű becslésének lehessen tekinteni. Ugyanis az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának és (10) bekezdésének céljára tekintettel e fogalom nem csupán azt foglalja magában, hogy a szóban forgó árat az IVSC meghatározása szerinti szokásos ügylet keretében valamely független vevő fizesse meg. Ezen túlmenően arról is meg kell bizonyosodnia, hogy ez az ár a piacon szokásosan érvényesülő erők következménye. Márpedig a jelen ügyben ez nem lehet így, mivel az említett ár dömpingelt lehet.
- 119 Másodszor nem releváns a Bizottság azon érve, amely szerint a vitatott módszer alkalmazása a felperes dömpingkülönbözetének csökkentésével járt. Ugyanis még ha feltételezzük is, hogy ez így van, meg kell állapítani, hogy az említett módszert a felperes által exportált mennyiség 28%-ára, azaz annak jelentős részére alkalmazták. Semmi sem teszi tehát lehetővé annak kizárását, hogy e dömpingkülönbözet még jelentősebb mértékben csökkent volna abban az esetben, ha az összehasonlítható terméktípusok és a meg nem feleltethető terméktípusok közötti fizikai különbségek piaci értékére vonatkozó becslés észszerű módszerrel alapult volna, és az megfelel az alkalmazandó rendelkezéseknek.
- 120 Harmadszor, nem fogadható el a Bizottság azon érve, amely szerint lényegében a vitatott módszer jogszerűségét kizárólag az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja szerinti követelmények alapján kell megítélni, nem pedig e rendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának vagy (11) bekezdésének követelményei alapján, mivel e módszer kizárólag a tisztességes összehasonlítás szakaszára vonatkozik.
- 121 Ugyanis egyrészt a rendes értéknek a vitatott módszer alkalmazásával történő kiigazítása *per definitionem* befolyásolja azt a szintet, amelyen rendes értéket meghatározzák, ebből következően befolyásolja a dömpingkülönbözet meghatározását. Következésképpen, ha e módszer alkalmazása az említett két paraméter olyan meghatározását eredményezi, amely nem felel meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontja vagy ugyanezen rendelet 2. cikke (11) bekezdése célkitűzéseinek, az uniós bíróság megállapíthatja e rendelkezések megsértését, sőt azt meg is kell állapítania.

- 122 Másrészt mindenesetre a felperes az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése bevezető fordulatának és a) pontjának megsértésére hivatkozott. Márpedig, amint az a fenti 77. pontban kifejtésre került, a Bizottság nem bizonyította, hogy a vitatott módszer alkalmazásával helyreállította volna a rendes érték és a meg nem feleltethető terméktípusok exportára közötti szimmetriát.
- 123 Negyedszer nyilvánvalóan nem releváns a Bizottság azon érve, amely szerint az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjában előírt fő módszer alapján nem volt köteles arra, hogy az e cikkben szereplő másodlagos módszer értelmében vett „észszerű alapból” induljon ki. Ugyanis, amint azt a Bíróság megállapította, e cikknek a másodlagos módszerre vonatkozó rendelkezései keretében a „bármilyen más észszerű alap[ra]” történő utalás *a fortiori* magában foglalja azt is, hogy a fő módszer keretében annak az alapnak, amelyből kiindulva a Bizottság a rendes értéket meghatározza, észszerűnek kell lennie (lásd ebben az értelemben: 2012. március 22-i GLS ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 25. pont). Ezenkívül, amint az már többször megállapításra került, a 2. cikk (10) bekezdésének a) pontja megköveteli, hogy a tisztességes összehasonlításra használt, fizikai különbségek piaci értékére vonatkozó becslés észszerű legyen.
- 124 Ötödször, a Bizottság nem hivatkozhat arra, hogy a vitatott módszert a felperes arra vonatkozó kérelme alapján alkalmazta, hogy a dömpingkülönbözet keretében vegye figyelembe a meg nem feleltethető terméktípusokra vonatkozó exportügyleteket.
- 125 Egyrészt ugyanis, amint azt a fenti 57. és 108. pont felidézte, az ideiglenes rendeletben a Bizottság ezeket az ügyleteket egyszerűen kizárta a dömpingkülönbözet számításából. Márpedig, amint arra a felperes a jelen jogalap második részében emlékeztet, a Bíróság szerint az ilyen kizárás ellentétben áll a dömpingkülönbözet különböző számítási módszereinek céljával, amely cél az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdése céljának megfelelően az, hogy a gyakorolt dömping teljes mértékét tükrözze. Így a Bíróság szerint az ilyen kizárás szükségszerű velejárója az, hogy a Bizottság nem tudja felmérni ezen ügyleteknek az említett számításra gyakorolt hatását, ezért nem tudja biztosítani, hogy a kiszámított dömpingkülönbözet a gyakorolt dömping teljes mértékét tükrözze (2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 55. pont).
- 126 Másrészt, amint azt a felperes a tárgyaláson helyesen kifejtette, ő csupán azt kérte a Bizottságtól, hogy a rendes érték meghatározása érdekében vegye figyelembe a meg nem feleltethető terméktípusokra vonatkozó ügyleteket. A felperes azonban egyáltalán nem kérte, hogy a Bizottság az ilyen terméktípusok rendes értékének kiszámításához a vitatott módszert használja. Éppen ellenkezőleg, amint az az eredeti kereset első jogalapja keretében a 430/2013 végrehajtási rendelet elfogadását megelőzően felhozott harmadik kifogásnak a Törvényszék általi vizsgálatából kitűnik, a felperes e módszer alkalmazását ellenezte, és még azt is javasolta, hogy egy alternatív módszert alkalmazzanak (2016. június 30-i Jinan Meide Casting kontra Tanács ítélet, T-424/13, EU:T:2016:378, 123. pont).
- 127 A fentiekből következik, hogy a harmadik jogalap első részét el kell utasítani.

3. A jogalap arra alapított második részéről, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdését, mivel olyan módszert fogadott el, amely a meg nem feleltethető terméktípusokra vonatkozó ügyletek de facto kizárásához vezet

- 128 A felperes előadja, hogy az olyan módszer elfogadásánál, amely a meg nem feleltethető terméktípusok esetében a közvetlenül összehasonlítható terméktípusokkal megegyező szintű dömping vélelméhez vezet, a végül kiszámított dömpingkülönbözet, az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésével ellentétesen, nem tükrözi a gyakorolt dömping teljes mértékét. Azt állítja, hogy e módszer az e terméktípusokra vonatkozó ügyletek *de facto* kizárásához vezet, és azon a téves vélelmen alapul, hogy ezen ügyletek semmilyen tényleges hatást nem gyakoroltak a teljes dömpingkülönbözetre. Válaszában

a felperes azt állítja, hogy a Bizottság álláspontja e kérdést illetően ellentétes a 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélettel (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269).

- 129 A Bizottság erre egyrészt úgy válaszol, hogy egyetlen terméktípus sem került kizárásra. Másrészt a Bizottság azt állítja, hogy mindenestre, még ha megállapítást is nyerne, hogy az alkalmazott módszer *de facto* kizárta a meg nem feleltethető terméktípusokat, e módszer nem sérti az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdését, mivel az ítélkezési gyakorlatból és a dömpingellenes megállapodás 2.4.2. cikkéből az következik, hogy a nem összehasonlítható exportügyleteket a tisztességes összehasonlítás érdekében ki lehet zárni.
- 130 E tekintetben egyrészt először is meg kell jegyezni, hogy a jogalap jelen részét mindenképpen el kell utasítani, amennyiben az azon a feltevésen alapul, hogy a vitatott módszer következtében a Bizottság *de facto* kizárta a meg nem feleltethető terméktípusokra vonatkozó ügyleteket.
- 131 Ugyanis, még ha a vitatott módszer azt eredményezte is, hogy a Bizottság minden ilyen terméktípus tekintetében azonos vagy legalábbis nagyon hasonló dömpingkülönbözetet számított ki, ez nem változtat azon, hogy e terméktípusok figyelembevétele hatással volt a teljes dömpingkülönbözetre. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 93. pontban kifejtésre került – a teljes dömpingkülönbözöt kiszámítása érdekében a Bizottság a minden egyes terméktípusra kiszámolt dömpingösszegeket összeadja, és így kapja meg az érintett termék egészére vonatkozó teljes dömpingösszeget, amelyet ezt követően a felperes által megvalósított exportügyletek teljes összegével összehasonlít. Következésképpen, még ha azok mindegyike azonos vagy nagyon hasonló dömpingkülönbözethez felelne is meg, a meg nem feleltethető terméktípusok esetében kiszámított dömpingösszegek – amelyeket hozzáadtak a többi terméktípus dömpingösszegeihez – szükségszerűen hatással voltak a teljes dömpingkülönbözetre. Amint azt a Bizottság állítja, nincs kizárva, hogy a vitatott módszer még hozzá is járult e teljes dömpingkülönbözöt szintjének csökkentéséhez.
- 132 Másrészt azonban a fenti 83–86. pontban kifejtett érvelés alapján helyt kell adni a jogalap jelen részének, amennyiben az azt az állítást jelenti, hogy az a tény, hogy a vitatott módszer azonos dömpingkülönbözetet eredményez ellentétes az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének céljával, hiszen e módszer alkalmazásának eredménye nem teszi lehetővé a dömping teljes mértékének tükrözését.
- 133 A fentiek összességéből következik, hogy a harmadik jogalap mindkét részének helyt kell adni, ezért a megtámadott rendeletet meg kell semmisíteni. A többi jogalap vizsgálatára tehát főszabály szerint nincs szükség.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék megsemmisíti a Kínai Népköztársaságból származó, a Jinan Meide Castings Co., Ltd által gyártott menetelt temperöntvény csőszerelvények és -illesztések behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről szóló, 2017. június 28-i 2017/1146/EU bizottsági végrehajtási rendeletet.
- 2) A Törvényszék az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. szeptember 20-i nyilvános ülésen.

Aláírások